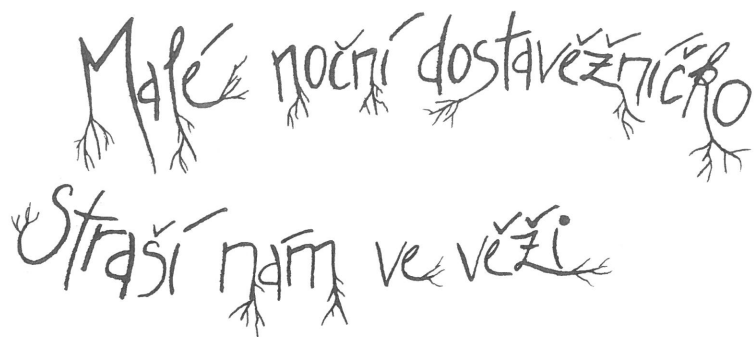

*Nebojso, jen přistup blíž. Prokaž, že se nebojíš!
Duchy vysvobodit máš, úkoly, když vykonáš.
Poklad odhalí svou skryš, pokud tajné heslo zviš...*

Průvodní list statečného zachránce:

.....

Tajná písmena:

START *Á*

1.

2.

3.

4.

5.

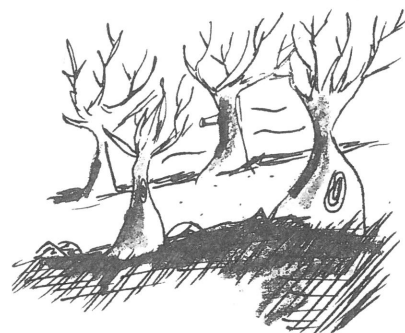
6.

7.

8.

CÍL

Ž

HESLO: TŘEBONŮ

[illegible]

1. O tajných chodbách hradu a města Třeboně

Třeboň opevnili páni z Růže nad všechna jiná města a hrady. Městečko samo i s hradem bylo podkopáno. Dalo to mnoho práce, jelikož se Třeboň nachází na místě vlhkém a bahnitém.... Říká se, že i daleko za město zřízeny byly podzemní chodby a úkryty, aby nepřátelé mohli být střelným prachem do povětří vyhozeni nebo tajnou chodbou prokopány hráze rybníků a nepřátelské voje zaplaveny.

2. O vodních pannách u Kaňova

Nad třeboňskými rybníky křepčily jako pára nad hrncem vodní panny, průsvitné, v dlouhých řízách a s věnečky na hlavách. Na rybníku Kaňov to ale nebyly vodní panny jako jinde.... Jednou jel po silnici k Třeboni sedlák s čeledínem, zastavili koně a zírali na rybník – nad hladinou tančily vodní panny, ale pak přestaly tančit a vznášely se směrem k silnici. V sedlákově hrklo a zaklel, praskl do koní a ujížděli k Třeboni. To je zachránilo, protože ve vzduchu byl cítit zápach ohně a smůly. Nebyly to vodní panny, ale rota čertů, kteří na sebe vzali líbeznou podobu, aby ošálili lidi. Moc nečistých sil byla zlomena, až když jednoho dne pověsil baštýř na hrázi na dub svatý obrázek a čerti se v podobě vodních panen na rybnících už nikdy neobjevili.

3. O kapli sv. Víta

V dobách, kdy okolo Třeboně byly jen hluboké lesy a zrádné močály, byla v těch místech, kde dnes stojí kaplička sv. Víta, prostá chýše a v ní přebýval poustevník. Měl jen kozu, pár slepic a kohouta. Stalo se jednou, že pán kraje z rodu Vítkovců šel divokého kance tak daleko, až se ztratil své družině a několik dní a nocí bloudil bažinami. Uštván blouděním klesl na zem a loučil se se světem. Vtom se mu zdálo, že slyší kohouta. Vydal se tedy rytíř po hlase toho kohouta a stanul před poustevnou. Z radosti, že zůstal naživu, dal pak postavit tu kapli a na její střeše plechového kohouta - na památku toho, že kohout byl jeho spásou.

4. Jak Krčín oral s čertem

Když se Jakub Krčín pustil do velkého rybníkářského díla, šla práce rychle od ruky, ale jednoho dne opravdu nevěděl kudy kam – kudy vést koryto Zlaté stoky. A tak ho v zoufalství napadlo, zda by neměl povolát temné síly. Pekelník tam byl v tom okamžiku a za duši nabízel Krčínovi pomoc. Krčín zapráhl ďábla do pluhu a táhli rýhu pro budoucí stoku cesta necesta, kořen nekořen. Ďábel funěl a hýkal a vydával pekelné skřeky, jak ho Krčín povzbuzoval karabáčem omočeným ve svěcené vodě. Byla to pekelně těžká práce a čert prosil a žadonil, sakroval, že už dál nemůže. Přetrhl řetězy, přiznal, že na tu práci nestačí a vrátil Krčínovi úpis. A tak Jakub Krčín vyhrál zpátky svoji duši... Na místě, kde se přetrhl ďáblův řetěz, vyrostl z přervaných článků dub, na místě, kterému se dodnes říká U Dračího dubu.

5. O kocouřím spřežení pana Krčina

Po léta se vyprávělo, že Jakub Krčín choval na Třeboni ve sklípku černé kocoury. A nebyli to kocouři ledajací, byli velicí, jak tele. Říká se, že to byli ďablové, kteří mu sloužili. Zůstali mu prý věrni i po smrti a za bouřlivých nocí zaznívá od mohutné hráze rybníka Rožmberka divoké mňoukání a prskání, křik a praskání biče. To Krčín, oděn do černého hábitu, lupá své spřežení bičem. Ve dvoukolce je zapřaženo šest černých kocourů s očima jako uhlíky. A pak, za hromu a blesku, propadnou se všichni do země. Říká se, že takto bude Krčín jezdit kolem svého největšího díla - rybníka Rožmberka navěky.

6. O nočním zjevení rožmberského kronikáře Březana

V jedné místnosti archivu na zámku jakési zjevení se noční prací stále zabývá. Jakoby hledalo nějaký spis a nemohlo jej nalézt – všechno vytřásá, krabice vytahuje a jimi tluče a hlomozí. Když jednou pán z doprovodu Dona De Paradis byl v těchto pokojích ubytován, byl v noci vzbuzen ohromným hlukem, strkáním krabic a lomozem, jakoby nějaká šelma zahnutými drápy škrábala na dveře. Hrůzou z těchto pokojů utekl.

7. O bílém koni Petra Voka

Petr Vok z Rožmberka měl ze svých krásných koní nejraději statného bílého hřebce. Bojoval s ním proti Turkům a tehdy jej bělouš vynesl z bitvy a zachránil mu život. Když kůň i pán zestárlí, chodíval často Petr Vok do stájí a s běloušem si povídal. A když kůň zemřel, zavolal si vladař nejlepší kožešníky, a ti koně vycpali tak, že vypadal jako živý. Vypráví se, že dodnes ho lidé v noci vídají, jak s vlající hřívou běží od třeboňského zámku ulicemi a pak se jako bílý obláček rozplyne, aniž by jako duch někomu ublížil.

8. O Bílé paní na Třeboni a pokladu Petra Voka

Když narodil se Petr Vok, poslední z rodu Rožmberků, počala k němu v noci docházeti Bílá paní, ochránkyně rodu. Vždy, když chůvy usnuly, jej kolébala a konejšila a na rukou chovala. Jedné noci byla však mezi chůvami nová, která o Bílé paní nic nevěděla, náhle se probudila, zalekla se jejího přízraku a dítě jí z rukou vytrhla. Bílá paní velice pohněvána byla. Řekla, že více k dítěti již nepřijde, ale té chůvě přikázala, aby chlapci, až doroste, vypravovala, jak ho Bílá paní milovala a aby mu ukázala, kudy zdí k němu přicházela a kudy se do zdi vracela. Pak políbila Petříčka na čelo a zmizela. Petr Vok, teprve jako stařec, dal v tom místě, kde Bílá paní zmizela, do zdi kopat. Nalezl tam velký poklad. Z něho pak vojsku pasovskému, které do Čech vtrhlo, peníze vyplatil a zemi od vyplnění zachránil.

Malé noční dostavězníčko

Stráší nám ve věži

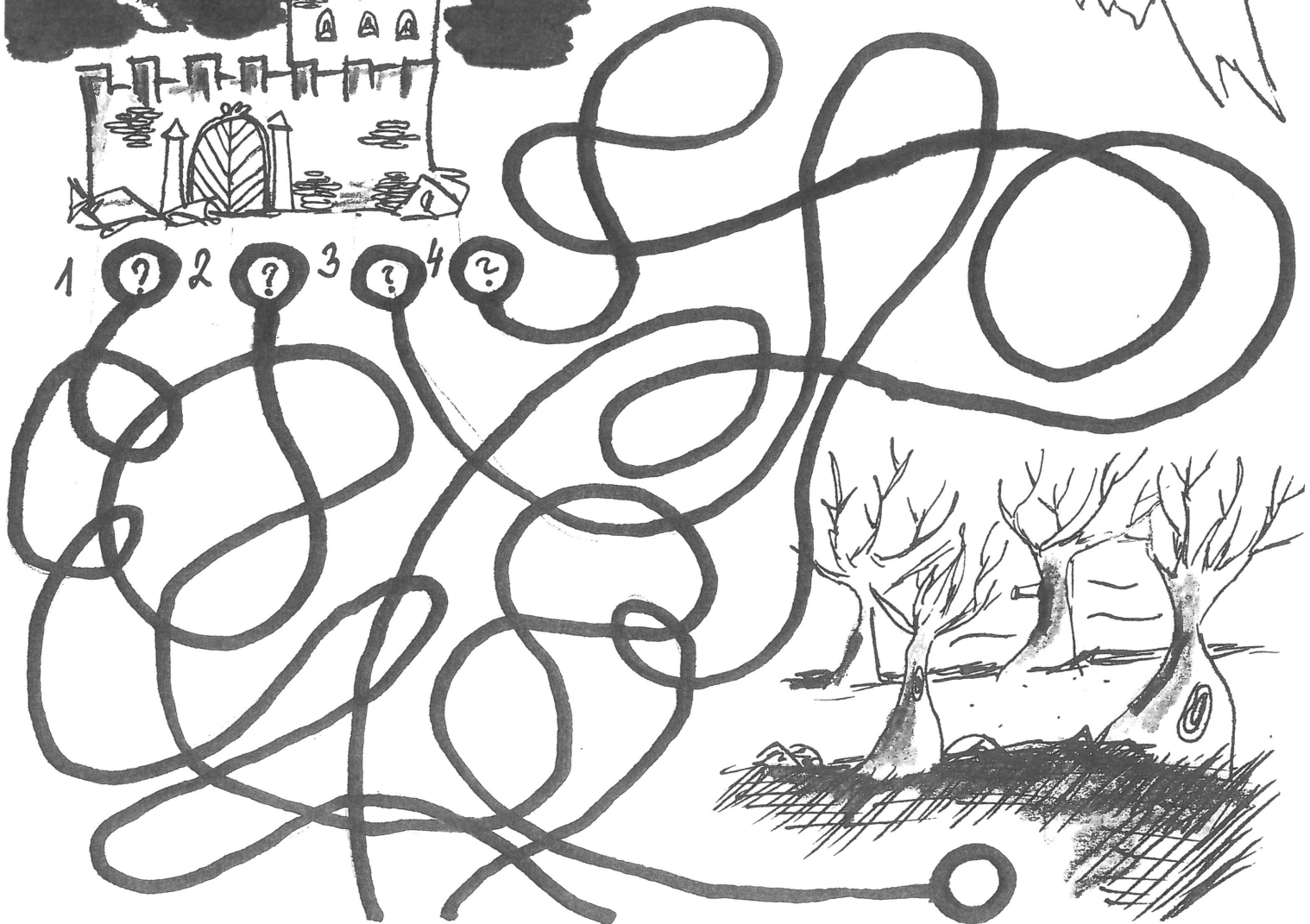
I. Úkol

Najdi cestu podzemní chodbou
z hradu k házi rybníka Svět a zachraň
město Třeborč před obleháním.

Milé děti, vítám vás
na Malém nočním dosta-
vězníčku. Jsem třeborč
ský duch Dušín a budu
vaším průvodcem

1 ? 2 ? 3 ? 4 ?

Výborně, první úkol jsi
zvládl skvěle! Máš před
sebou další, povede se ti
stejně dobře i tentokrát?
Uvidíme!

II. Úkol

Pomoz Třeborským najít jednu
vodní pannu, která není ta pravá
a patří k silám nečistým.

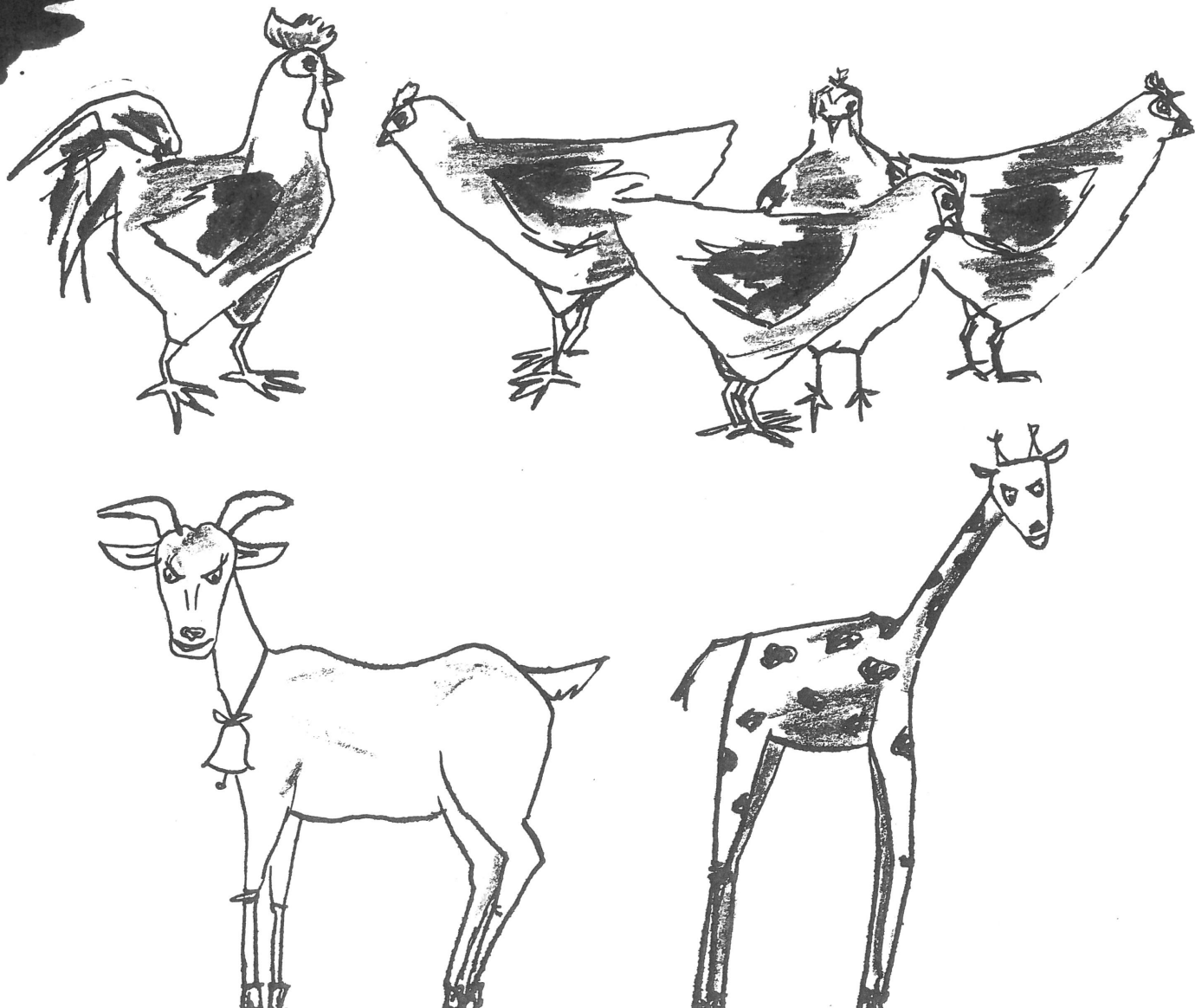

Třeboržští ti jistě poděkují,
že jsi jim pomohl odhalit
čerta, který se vydával za
vodní pannu. Těk vzhůru
k dalšímu úkolu.

III. Úkol

Označ zvíře, které poustevník
u sv. Víta mít nemohl.

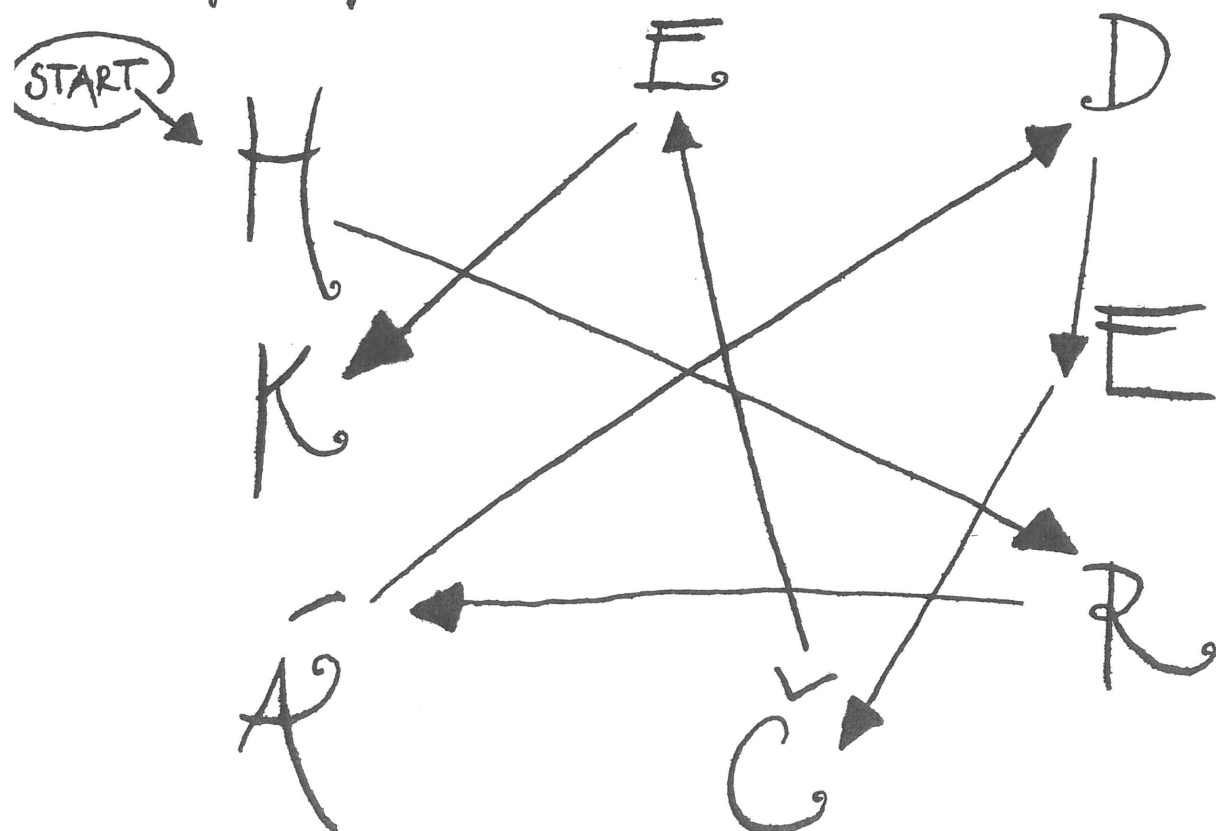

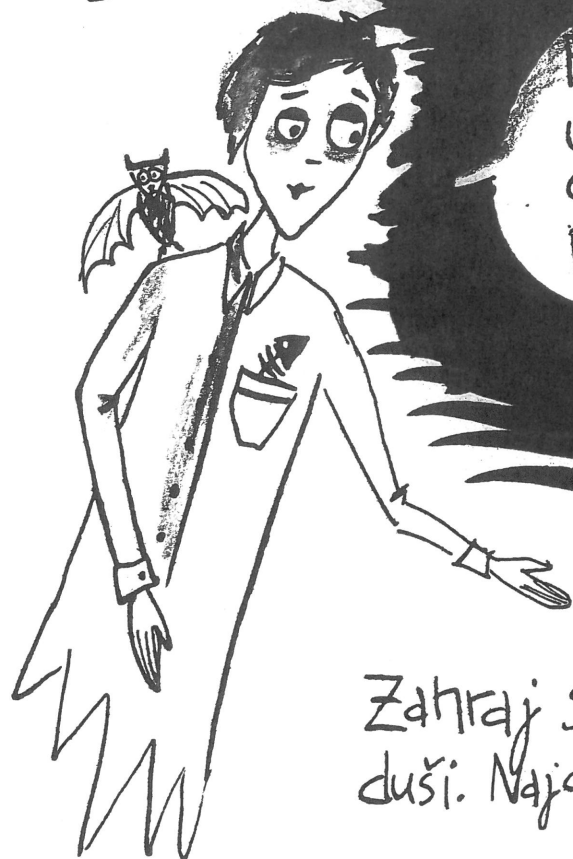
I tentokrát sis dokázal
poradit, to je skvělé!
Budeš mít stejné štěstí
i se čtvrtým úkolem?

IV. Úkol

Tak jako čert táhl rýhu pro Zlatou storku, ty jdi
po čarách a šipkách, zapisuj písmenka a zjisti, jak
se jmenuje místo, kde roste drací dub.

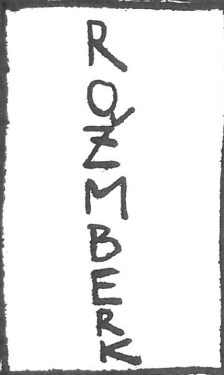
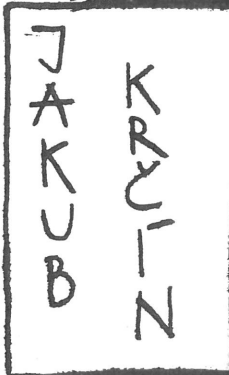
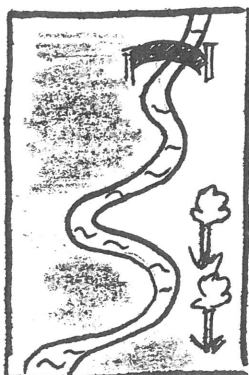
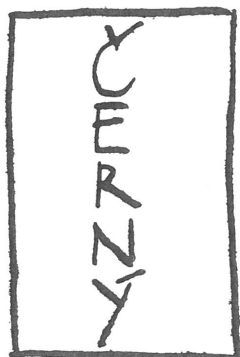
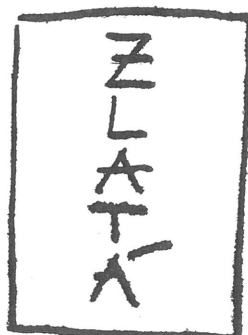
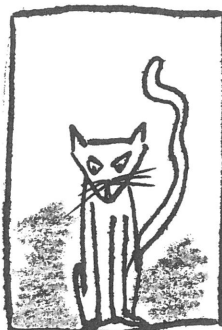
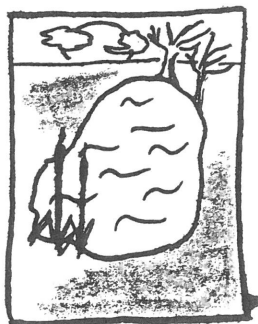

Před sebou máš pátý
úkol. Slyšel jsi už
o kocourčím spřezení
pana Jakuba Krčína?

V. Úkol

Zahraj si s čertem karty o Krčínovu
duši. Najdi správné všechny dvojice.

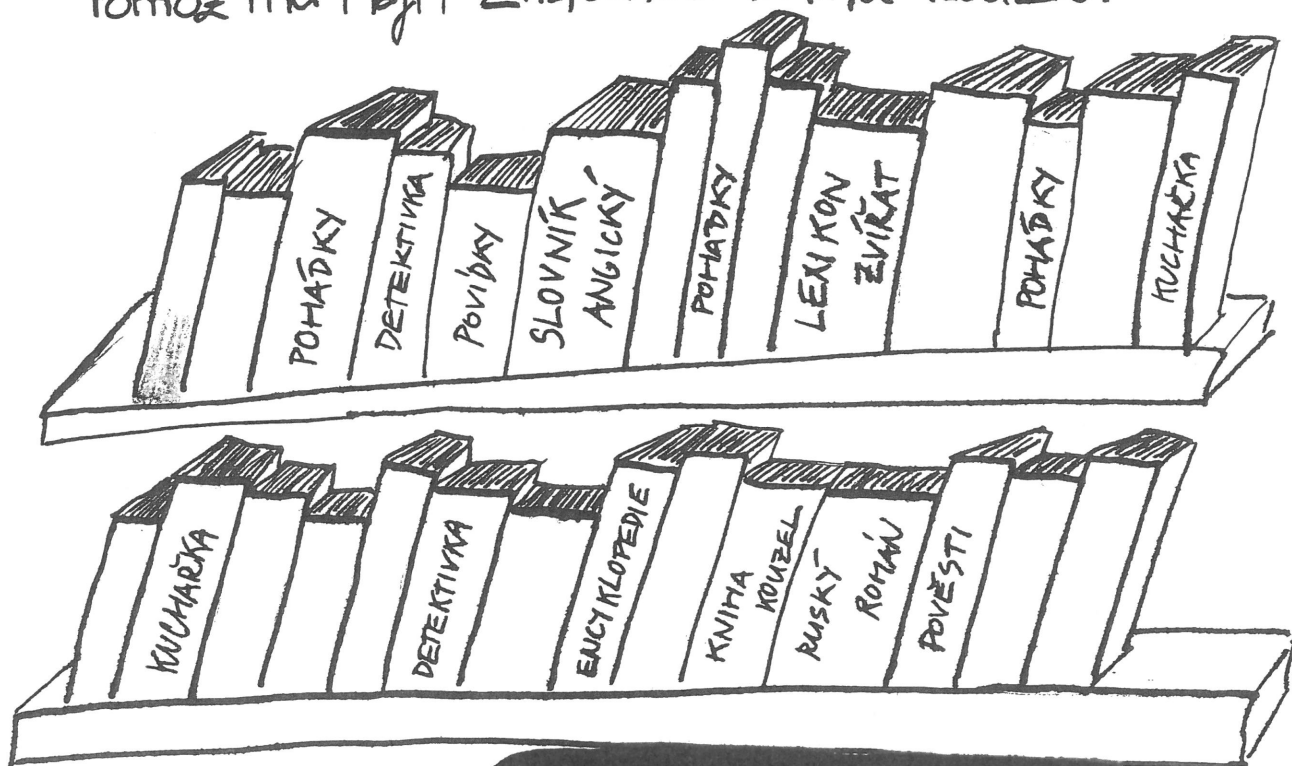

Čerta si v kartách
obelstil, ale poradíš si
s následujícím úkolem?
Vysvobodit ducha určite
nebude jednoduché

VI. Úkol

Vysvobod' lomozického ducha kronikáře.
Pomoz mu najít ztracenou knihu kouzel.

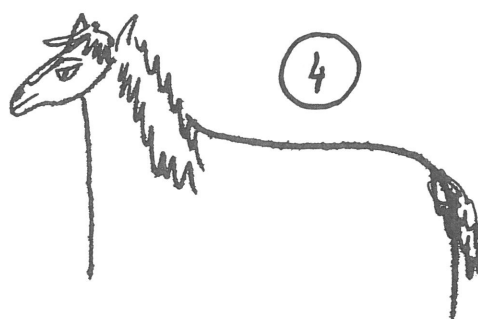
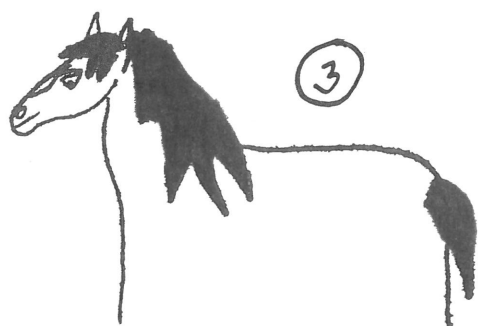
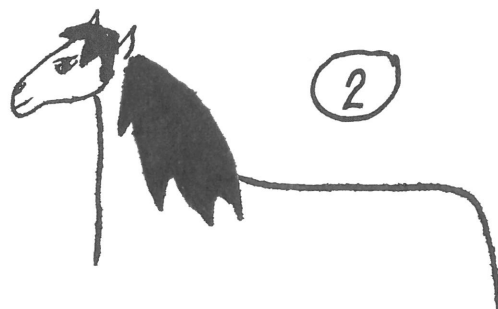
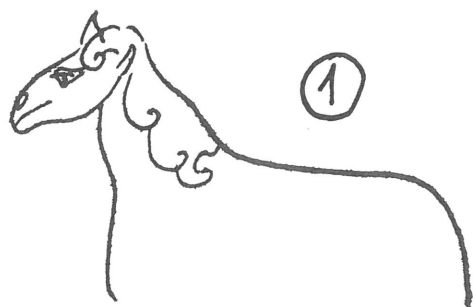

Čeká nás předposlední úkol.
Jestli budeš úspěšný, skutečně
se ti podaří vysvobodit třebonišské
duchy!

VII. Úkol

Najdi mezi ostatními duchy právě
toto koně, co patřil Petru Vokovi.

Dokázal jsi to!
Před námi je už jen
poslední úkol.
Hodně štěstí!

VIII. Úkol

Pomoz Petru Vokovi určit místo, kudy chodila
Bílá paní zdi a kde je uschován poklad.

